

עפ"ת 36748/09/20 - שקד אליהו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 09-20-36748 שקד אליהו נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 11150734017

בפני	כבוד השופטamazon דוד
מעורער	שקד אליהו
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

פסק דין

.1.

בפני ערעור על החלטתו של בית משפט לטעורה בחרה מיום 25.8.20, שניתנה בתיק 19-01-3823 (להלן: "ההחלטה"). בהחלטתו בית משפט קמא דחה את בקשתו של המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 18.2.19 ובגדרו השית בית משפט קמא על המערער קנס בסך 500 ל"נ.

.2.

המעערר ביקש להישפט בעקבות דו"ח שנמסר לידי ובו יוחס לו ביצוע העבירה בניגוד לתקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה, בשל נהיגה ברכב והוביל מטען שלא היה מחזק היבט. בעקבות בקשתו להישפט, נשלחה הזמנה לדין לumaruer שהתקיים ביום 18.2.19, ומשלא התיעצב המערער ניתן, כאמור, פסק דין בהיעדר.

.3.

המעערר הגיע בפני בית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין, בקשה שנדחתה על ידי בית משפט קמא. בית משפט קמא ציין בהחלטתו, שעל אף העדר תגובה מטען המדינה, אין הוא מקבל את הבקשה. לטעמו של בית משפט קמא המבקש שלח בקשה להישפט אך לא טרח לבירר מה עליה בגורל בקשה זו במשך למשך שנים משבטי אופן המצביע על זנחת הבקשה וקייםה של טעות משרדיות אינה מהוות עילה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר. זאת ועוד, קיים شيء בין מועד מתן פסק הדין לבין מועד הגשת הבקשה, מבליל תחת הסבר מניח את הדעת וגם יש מקום לדחות את הבקשה גם מטען זה. עוד הוסיף וציין בית משפט קמא שהוושת על המערער עונש סביר בדמות הקנס המקורי ואין כאן בנסיבות שתוארו עיונות דין.

.4.

להשלמת התמונה הבקשה שהונחה לפתחו של בית משפט קמא, לא נתמכה בתצהיר כלשהו מטען המערער ואף חלק מן המסמכים שנטען שצורפו, לא צורפו כלל ועיקר לבקשת המקורית בפני בית משפט קמא כגון הבקשה להישפט אישור משלוח דואר רשום.

.5 המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור המונח בפניו. מהודעת הערעור ומהשלמת הטיעונים בדיון, עולה שהמערער טוען כי אישור המסירה הקיימים בתיק בבית משפט קמא ניתן למדוד כי ההזמנה לדין נמסרה לידי מיופה בא כוח כאשר לא ברור מי הוא מיופה הכוח, אין תאריך מסירה, אין שעת מסירה, אין את שמו של המוסר וכן לא ניתן ליחס משקל כלשהו לאישור מסירה זה.

בנוסף, מצין המערער כי בא כוחו נמצא במעטב תמידי אחר בקשות להישפט, וככל הנראה, כך צוין בבקשתה דז"ח נושא הבקשה נשפט מרשותה במעטב הקיימים במשרד בא כוחו וכי רק ביום 30.7.2013 מזכירתו של בא כוחו של המערער ערכה בדיקה מול הרשות ביחס לגורל הבקשה להישפט, או אז התברר כי ניתן פסק הדיון בהיעדר המערער.

.6 במסגרת הערעור שבמערער על טענותיו בפני בית משפט קמאثور שהוא מצין כי הבקשה להישפט נשלחה באמצעות בא כוחו בדו"ר רשום וכי לא נשלחה אל הנאשם או לבא כוחו, בניגוד לסעיף 95(א) לחוק סדר דין פלילי הودעה על המשפט. מכל אלה סבור המערער כי היה על בית משפט קמא לבטל את פסק הדיון ולאפשר למערער את יומו בבית המשפט.

.7 לאחר שעניינתי בתיק בית משפט קמא, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים בפניי, אני סבור כי דין ערעור זה דחיה.

.8 תחילת יש לציין כי בקשתו של המערער לביטול פסק הדיון הוגשה ללא תצהיר המאמת מלא טענותיו. בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, צריכה להיות מלאה בתשתיות ראייתית, בפרט כאשר מדובר בטענה עובדתית, ובמקרה דן, טענותו של המערער, ביחס לאישור המסירה, שהן טענות עובדיות, שאין לו מיופה כוח, שאינו מכיר את הגברת החותמה על אישור המסירה אלו טענות עובדיות שהיא על המערער לתמוך אותן בתצהיר מטעמו, או מטעם הבקייא בעבודות על מנת לסתור חזקת המסירה ואין מקום להעלות טענות עובדיות מסווג זה בעלמא ולא תימוכין (ראו: רע"פ 8427-17 מ"י נ' סאלם, פסקה 35 שניית ביום 25.3.18; וראו רע"פ 1771/19 ליאור עבודי נ' מ"י, פסקה 10, מיום 11.7.19; וכן רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עוז' נ' מ"י, פסקה 9 מיום 11.7.19); די בnimוק זה על מנת לדוחות את ערעורי של המערער.

.9 לגופם של הדברים, המערער הגיע את בקשתו, בעילה של טעם מוצדק לאי התיצבות, ולא מהעליה של עיונות דין. מדובר בטענה עובדתית, שמעבר להיעדר תצהיר, עיון באישור המסירה מלמד כי לא נפל כל פגם, באישור מסירה זה אשר נשלח לכתובות של המערער המלאה שצינה על ידו, ונמסרה בתאריך 18.9.18 לידי מיופה כוחו של הנמען הרשם, ולא נפל כל פגם באישור מסירה זה ועל כן, חזקת המסירה לא הופרכה על ידי המערער.

.10 הטענה של המערער לפיה המערער הגיע באמצעות בא כוחו את הבקשה להישפט יהיה מקום

שהזימן ישלח אליו, לא הוכח מבחינה עובדתית, לא צורפו מסמכים אמיתיים ולא נתמכה בתצהיר, ועל כן אין מקום להתייחס לטענה המשפטית של תחולת סעיף 95(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

10. זאת ועוד, יש לציין כי עיון בהודעת תשלום הקנס מלמדת כי קיימת ראשית הודהה של המערער כמשמעותו לדברי הנגה "...את השק הזה לא קשתי מעצלנות אין לה מה להגיד...", ולכן לא ניתן, בנסיבות העניין לטעון לעיוות דין, ובעיקר בשל העובדה כי הושת על המערער הקנס המקורי בלבד.
11. בנסיבות אלו, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בהעדך
הצדדים.